

§ 5.

Er Kirken i privat Eje, har Ejeren Ret til at forlange sine Forpligtelser overfor Kirken afløst, hvorom Begæring indgives til Kirkeministeren. Efter Begæringens Modtagelse nedsætter Ministeren en Kommission bestaaende af 5 Medlemmer. Formanden udnævnes af Kirkeministeren, medens Stiftsøvrigheden udnævner 2 Medlemmer, hvoraf det ene skal være bygningskyndigt, og Kirkeejeren udnævner ligeledes 2 Medlemmer. Af Kommissionen fastsættes Størrelsen af det Beløb, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaarden ved Renterne af samme kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og Kirken opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Brød og Vin, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden.

Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.

Naar Forretningen er afholdt, afgør Kirkeministeren efter indhentet Erklæring saavel fra Menighedsraadet som fra Kirkeejeren, paa hvilke Vilkaar Kirken kan overgaa til Selveje. Er Kirkens Kapital utilstrækkelig, afgør Kirkeministeren, hvilke Arbejder Kirkeejeren skal lade udføre inden Kirkens Aflevering. Udgiften ved disse Arbejder paahviler Kirkeejeren udover Kirkens Kapital, men iøvrigt kan der ikke paalægges Ejeren at afstaa mere end de forhaandenværende Jorder, Kapitaler m. v.

§ 6.

Der tillægges Tiendekommissæren og Overtiendekommissæren samt Medlemmerne af de i § 5 omhandlede Kommissioner et Honorar af Statskassen efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse.

§ 7.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Bestemmelsen i Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele af 30. Juni 1922 § 3. Til de i Medfør af nævnte Lovbestemmelse iværksatte Tiendeafløsninger ydes af Statskassen samme Tilskud til Afløsningssummerne, som ydes til Afløsninger i Henhold til nærværende Lov.

§ 8.

Til Bestridelse af Udgifterne ved denne Lovs Gennemførelse bevilges det fornødne Beløb paa Finansloven.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov om Indførelsen af dansk Kirkeret i de sønderjydske Landsdele af 30. Juni 1922 § 3, blev Kirkeministeriet bemyndiget til at stadfæste Overenskomster om Afløsning af Tienden i Sønderjylland. Denne Bestemmelse har kun været bragt til Anvendelse i et enkelt Tilfælde, men i adskillige Sogne har der været Arbejde i Gang for at faa Tienden afløst, uden at det er bragt til Afslutning. Grunden hertil maa sikkert søges i, at der ved den ved den nævnte Lovbestemmelse var stillet en almindelig Ordning i Udsigt, idet den Ministeriet givne Bemyndigelse var be-

grænset til det Tidspunkt, da en særlig Lov om Afløsning af Tienden maatte blive givet. Man har i denne Lovbestemmelses Formulering set et Løfte om, at en almindelig Ordning maatte blive truffet, og ved forskellige Lejligheder er der fremkommet Ønske om, at Tienden i disse Landsdele maatte blive afløst, efter tilsvarende Regler som i det øvrige Land i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Tiendens Afløsning af 15. Maj 1903.

Ved Genforeningen var langt den største Del af Tienden afløst i Henhold til preussisk Lov af 3. Januar 1873, og da